

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.6.6
KOM(2011) 309 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

**pagal 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2003/568/TVR dėl kovos su
korupcija privačiame sektoriuje 9 straipsnį**

{SEK(2011) 663 galutinis}

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

pagal 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje 9 straipsnį

1. ĮVADAS

1.1. Pagrindiniai faktai

2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje preambulės 10 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad sprendimu „[...] siekiama visų pirma užtikrinti, kad aktyvioji ir pasyvioji korupcija privačiame sektoriuje būtų laikomos nusikaltimais visose valstybėse narėse, kad juridinis asmuo taip pat galėtų būti laikomas atsakingu už tokius nusikaltimus ir kad už šiuos nusikaltimus būtų skiriamos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios bausmės“.

Jame nustatytas pagrindinis reikalavimas, kad valstybės narės laikytų nusikaltimais dviejų tipų veiklą, kurią galima apibendrinti taip (pamatinio sprendimo 2 straipsnis):

– kyšio žadėjimas, siūlymas ar davimas privačiame sektoriuje dirbančiam asmeniui, kad jis atliktų kokius nors veiksmus arba jų neatliktų taip pažeisdamas savo pareigas;

– privačiame sektoriuje dirbančio asmens reikalavimas duoti kyšį arba kyšio paėmimas arba pažadas jį paimti už tam tikrų veiksmų atlikimą arba jų neatlikimą pažeidžiant savo pareigas.

Pagal pamatinio sprendimo 9 straipsnio 1 dalį valstybės narės iki 2005 m. liepos 22 d. imasi reikiamų priemonių, kurioms įgyvendinamos jo nuostatos. Pagal 9 straipsnio 2 dalį jos Tarybai ir Komisijai pateikia nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama joms pagal pamatinį sprendimą nustatyti įpareigojimai, tekstą.

1.2. Ataskaitos tikslas ir vertinimo metodas

2007 m. Komisija parengė pirmąją pamatinio sprendimo įgyvendinimo ataskaitą¹. Iš valstybių narių pateiktų atsakymų paaiškėjo, kad jis įgyvendinamas labai vangiai. 2007 m. tik dvi valstybės narės buvo tinkamai perkėlusios jo nuostatas į nacionalinę teisę.

Vėliau buvo patvirtinta Stokholmo programa, kurioje Komisija raginama parengti visapusišką kovos su korupcija politiką ir sukurti valstybių narių kovos su korupcija vertinimo mechanizmą. Todėl reikėtų įvertinti šios svarbios priemonės įgyvendinimą valstybėse narėse.

Siekdama parengti antrąją įgyvendinimo ataskaitą, kurią buvo numatyta pateikti iki 2009 m. gruodžio 31 d., 2009 m. gegužės 19 d. Komisija nusiuntė visoms valstybėms narėms raštą prašydama pateikti naujausią informaciją apie nacionalines pamatinio sprendimo įgyvendinimo priemones. Ne visos valstybės narės laiku atsiuntė savo pranešimus, todėl Komisija buvo priversta atidėti ataskaitos skelbimą. Be to, priėmusios įstatymus valstybės narės apie tai Komisijai pranešė ne iš karto. Todėl norint įvertinti, kaip įgyvendinamas

¹ COM(2007) 328 galutinis.

sprendimas, oficialius pranešimus reikėjo papildyti kita turima informacija. Ši papildoma informacija apie pamatinio sprendimo įgyvendinimą buvo surinkta iš galiojančių teisės aktų, GRECO III ciklo vertinimo ataskaitų ir kai kuriais atvejais iš OECD darbo grupės dėl kyšininkavimo ataskaitų.

Rengiant ataskaitą visos valstybės narės, išskyrus ES, DK ir LT, buvo pranešusios apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones. ES nepateikė jokios informacijos nei rengiant 2007 m., nei dabartinę ataskaitą. Negavus naujos informacijos, DK ir LT vertinimas išlieka toks pat, koks buvo pateiktas 2007 m. ataskaitoje.

Ataskaitoje pagrindinis dėmesys skirtas 2–7 straipsniams (jei aktualu, teikiant nuorodą į 10 straipsnį), joje taip pat pateikti valstybių narių pagal 2 ir 7 straipsnius padaryti pareiškimai. Joje neaptariami 8, 9 ir 11 straipsniai, kadangi šių nuostatų įgyvendinti nereikia. Šioje ataskaitoje Komisija taikė bendrus 2001 m. priimtus pamatinių sprendimų vertinimo kriterijus (praktinio veiksmingumo, aiškumo ir teisinio tikrumo, visiško taikymo ir perkėlimui nustatyto laikotarpio paisymo)². Taip pat remiamasi šiam pamatiniam sprendimui taikomais kriterijais, o daugiau informacijos pateikta tolesnėje atskirų straipsnių analizėje.

2. VERTINIMAS

2.1. 2 straipsnis. Aktyvioji ir pasyvioji korupcija privačiame sektoriuje

2.1.1. Bendros pastabos

2 straipsnis yra svarbiausias pamatinio sprendimo straipsnis. Jame nustatyti nusikaltimai, susiję su aktyviaja ir pasyviaja korupcija, kai ji taikoma įmonių darbo veikloje. 2 straipsnio 1 dalis apima pelno siekiančių ir nesiekiančių įmonių darbo veiklą.

Tačiau valstybės narės galėjo pareikšti apribojančios taikymo tik tokiai veikla, kuri yra susijusi su konkurencijos iškreipimu perkant prekes ar komercines paslaugas. Tokie pareiškimai galiojo iki 2010 m. birželio mėn. Taryba nepriėmė sprendimo pratęsti jų galiojimo, todėl Komisija daro prielaidą, kad pareiškimai nebegalioja, o juos pateikusios valstybės narės turės iš dalies pakeisti nacionalinės teisės aktus (tokius pareiškimus pateikė DE, AT, IT ir PL).

Kaip ir 2007 m., valstybėms narėms kilo daug sunkumų įgyvendinant 2 straipsnį. 2007 m. tik 2 valstybės narės (BE, UK) buvo tinkamai perkėlusios visus nusikaltimo sudėties požymius. Šiuo metu 9 valstybės narės (BE, BG, CZ, FR, IE, CY, PT, FI, UK) yra tinkamai perkėlusios juos visus.

Valstybėms narėms buvo ypač sunku nacionalinėje teisėje perteikti tikslių posakių „tiesiogiai arba per tarpininkus“ ir „asmuo, kuris eidamas bet kurias pareigas, vadovauja ar dirba“ reikšmę.

Toliau išvardyti septyni 2 straipsnio 1 dalyje nustatyti sudedamieji reikalavimai.

2 straipsnio 1 dalies a punktas. Aktyvioji	2 straipsnio 1 dalies b punktas. Pasyvioji korupcija
---	---

² COM(2001) 771, 2001 12 13, 1.2.2 punktas.

korupcija	
<ul style="list-style-type: none"> • „žadėjimas, siūlymas ar davimas“ • „tiesiogiai arba per tarpininkus“ • „asmeniui, kuris eidamas bet kurias pareigas, vadovauja ar dirba“ • „privataus sektoriaus įmonėje“ • „kokio nors nepagrįsto atlygio“ • „jam pačiam arba bet kuriam trečiajam asmeniui“ • „kad tas asmuo atliktų kokį nors veiksmą arba jo neatliktų pažeisdamas savo pareigas“ 	<ul style="list-style-type: none"> • „prašymas ar priėmimas arba pažado priėmimas“ • „tiesiogiai arba per tarpininkus“ • „einant bet kurias pareigas vadovaujant ar dirbant“ • „privataus sektoriaus įmonėje“ • „kokio nors nepagrįsto atlygio“ • „sau pačiam arba bet kuriam trečiajam asmeniui“ • „kad būtų atliktas arba neatliktas koks nors veiksmas nusižengiant savo pareigoms“

2.1.2. Išsami analizė

2.1.2.1. 2 straipsnio 1 dalies a punktas. Aktyvioji korupcija

12 valstybių narių (BE, BG, CZ, DK, IE, EL, FR, CY, PT, FI, SI, UK) pritaikė visus septynis aktyviosios korupcijos apibrėžimo reikalavimus. Atrodo, kad perkeliant 2 straipsnio 1 dalies a punktą sudėtingiausia perkelti požymius, susijusius su šiomis sąvokomis: „žadėjimas, siūlymas ar davimas“ ir „kad tas asmuo atliktų kokį nors veiksmą arba jo neatliktų pažeisdamas savo pareigas“.

NL nusikaltimu laiko tik tokį atvejį, kai darbdavys arba pagrindinis atsakingas asmuo nebuvo informuoti apie atvejį. LU reikalauja, kad darbdavys nebūtų informuotas ir neremtų nusikalstamos veikos. DE, AT, IT ir PL apribojo taikymo sritį remdamosi 2 straipsnio 3 dalimi. DE apribojo taikymo sritį prekių ar komercinių paslaugų pirkimu; AT nusikaltimais laikomi tik „teisiniai veiksmai“, o PL nusikaltimą apibrėžia kaip elgesį, dėl kurio patiriami nuostoliai, kyla nesažininga konkurencija arba kai vykdomas neleistinas veiksmas, kuriuo suteikiama pirmenybė. DE pranešė Komisijai, kad šiuo metu svarstomi nauji teisės aktai, susiję su pamatinio sprendimo reikalavimų laikymusi.

2.1.2.2. Be to, Komisija pastebėjo šias su perkėlimu susijusias problemas:

- EE nėra numačiusi kyšio siūlymo, tarpininkų, veiksmo atlikimo arba neatlikimo pažeidžiant savo pareigas,

- IT nėra numaćiusi kyšio siūlymo, tarpininkų, asmens, dirbančio privataus sektoriaus įmonėje, arba trečiojo asmens, kuriam kyšis skirtas,
- LV nėra numaćiusi kyšio žadėjimo, be to, nusikaltimu laiko tik tuos atvejus, kai pasiūlymas arba pažadas buvo priimtas. Atrodo, kad 2007 m. ataskaitoje nurodytas „atsakingas darbuotojas [...] arba įgaliotasis asmuo“ neapima visų darbuotojų, ir todėl nevisiškai atitinka apibrėžtį „asmuo, kuris eidamas bet kurias pareigas, vadovauja ar dirba“,
- HU nėra numaćiusi naudos siūlymo, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai,
- RO nenurodo naudos trečiajam asmeniui,
- SK nėra konkrečiai numaćiusi kyšio arba naudos siūlymo.

2.1.2.3. 2 straipsnio 1 dalies b punktas. Pasyvioji korupcija

12 valstybių narių (BE, BG, CZ, IE, FR, CY, MT, PT, SI, SK, FI, UK) laikosi visų 2 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų.

Be to, pastebėta, kad:

- DE pateiktas pareiškimas nebegalioja,
- EE nėra numaćiusi tarpininkų, kyšio prašymo arba nepagrįsto atlygio,
- EL nėra numaćiusi atlygio trečiajam asmeniui,
- IT nėra numaćiusi tarpininkų, atlygio trečiajam asmeniui, sąvokos „dirbant“, kyšio prašymo,
- į LV teisės aktus neįtrauktas pasiūlymo priėmimas,
- LU apriboja straipsnio taikymo sritį (žr. 2 straipsnio 1 dalies a punktą),
- HU nėra numaćiusi sąvokų „tiesiogiai arba netiesiogiai“,
- NL – atlygis turi būti nusišleptas nuo darbdavio (taikymo sritis siauresnė nei numatyta šiame straipsnyje),
- AT – reikia daugiau informacijos apie tarpininkus. Be to, atrodo, kad privataus sektoriaus įmonės darbuotojo sąvoka neapima įmonei vadovujančio asmens.

2.1.2.4. 2 straipsnio 2 dalis

2 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad 2 straipsnio 1 dalis taikoma darbo veiklai pelno siekiančiose ir nesiekiančiose įmonėse. Kai kurios valstybės narės aiškiai nurodo, kad nacionalinės teisės aktai taikomi pelno nesiekiančioms įmonėms, o kitos valstybės narės nacionalinės teisės nuostatas suformulavo taip, kad jos galėtų būti taikomos ir pelno nesiekiančioms įmonėms. Iš viso 16 valstybių narių (BE, BG, CZ, DE, EE, IE, FR, CY, HU, MT, NL, PL, PT, RO, FI, UK) visiškai perkėlė šią nuostatą. Kai kuriais atvejais (EL, IT, LV, MT, AT, SK, SE) teisės aktų formuluotės yra pakankamai plačios ir atrodo taikytinos šiai nuostatai, tačiau reikėtų papildomų paaiškinimų.

2.1.2.5. 2 straipsnio 3 dalis

Rengiant ankstesnę ataskaitą keturios valstybės narės (DE, IT, AT, PL) jau pateikė pareiškimus pagal 2 straipsnio 3 dalį. Pareiškimai galiojo iki 2010 m. liepos 22 d. (2 straipsnio 4 dalis). Remiantis 2 straipsnio 5 dalimi, Taryba tinkamu laiku iki 2010 m. liepos 22 d. turėjo peržiūrėti 2 straipsnį, kad nuspręstų, ar tokius pareiškimus galima atnaujinti. Kadangi Taryba nepriėmė tokio sprendimo, Komisija laikosi nuomonės, kad pareiškimai nebegalioja ir todėl valstybės narės turi atitinkamai iš dalies pakeisti nacionalinės teisės aktus.

2.2. 3 straipsnis. *Kurstymas ir bendrininkavimas*

3 straipsnyje dėmesys skirtas netiesioginiam dalyvavimui korupcinėje veikloje: veiklos kurstymui ir bendrininkavimui. Į jį neįtrauktas bandymas padaryti nusikaltimą³.

Bendras perkėlimo lygis jau 2007 m. buvo gana aukštas – šį straipsnį buvo perkėlusios 18 valstybių narių. Šiuo metu visos 26 informaciją pateikusios valstybės narės (ES nepateikė jokios informacijos) laikosi 3 straipsnio nuostatų. Šalys, kurios 2007 m. ataskaitoje buvo nurodytos kaip besilaikančios šio straipsnio nuostatų, tačiau dabar pateikė mažai informacijos arba jos visai nepateikė, vis dar laikomos visiškai besilaikančiomis nuostatų. Nuo 2007 m. Komisija negavo jokios informacijos apie kokius nors jų teisės aktų pakeitimus.

2.3. 4 straipsnis. *Bausmės ir kitos sankcijos*

4 straipsnyje reikalaujama, kad už korupciją privačiame sektoriuje būtų baudžiama „veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasomosiomis“ baudžiamosiomis sankcijomis (4 straipsnio 1 dalis). Jame taip pat reikalaujama, kad valstybės narės už pasyviają ir aktyviają korupciją baustų maksimalia laisvės atėmimo nuo vienerių iki trejų metų bausme (4 straipsnio 2 dalis). 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas, kad valstybės narės pagal savo konstitucines normas ir principus tam tikromis aplinkybėmis numatytų galimybę laikinai uždrausti fiziniams asmenims verstis konkrečia ar lygiaverte darbo veikla einant panašias pareigas.

2007 m. teikdamos informaciją apie 4 straipsnio 1 dalį kelios valstybės narės nenurodė pagal 3 straipsnį numatytų bausmių už nusikaltimą. Tuo metu tik vienuolika valstybių narių (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) į nacionalinę teisę buvo visiškai perkėlusios 4 straipsnį. Dauguma valstybių narių laikėsi 4 straipsnio 3 dalies reikalavimų.

Nuo to laiko padaryta didelė pažanga. 22 valstybės narės (BE, BG, CZ, DE, DK, EE, EL, IE, FR, IT, CY, LU, LT, HU, NL, PL, PT, SI, SK, FI, SE, UK) visiškai perkėlė šį straipsnį į nacionalinę teisę.

Šios valstybės narės numato bausmes ir kitas sankcijas, kaip reikalaujama 4 straipsnio 1 dalyje. LV, MT, AT ir RO pateikė nepakankamai informacijos, kad būtų galima įvertinti, ar už veiklos kurstymą iri bendrininkavimą (3 straipsnis) taip pat skiriamos sankcijos. ES atsakymo nepateikė.

26 valstybės narės į nacionalinę teisę perkėlė 4 straipsnio 2 dalį. ES nevertinta.

³ Todėl, kad aktyviojo ir pasyviojo kyšininkavimo apibrėžtis apima ne tik kyšio davimą ar gavimą, bet ir žadėjimą, siūlymą, prašymą arba pažado priėmimą.

22 valstybės narės visiškai perkėlė 4 straipsnio 3 dalį, LV perkėlė iš dalies, MT – neperkėlė, o CY ir AT nepateikė pakankamai informacijos. ES nepateikė jokios informacijos.

2.4. 5 straipsnis. Juridinių asmenų baudžiamoji atsakomybė

5 straipsnyje numatyta juridinių asmenų baudžiamoji atsakomybė už aktyviają ir pasyviają korupciją. Valstybės narės turi užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami baudžiamojon atsakomybėn, kai kyšininkavimo veiksmus jų naudai atlieka fizinis asmuo, „veikęs individualiai ar kaip juridinio asmens organo dalis“, eidamas vadovaujančias pareigas tame juridiniame asmenyje (5 straipsnio 1 dalis). Valstybės narės turi užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn tais atvejais, kai nusikaltimas tapo įmanomas dėl nepakankamos priežiūros ar kontrolės (5 straipsnio 2 dalis). Juridinio asmens baudžiamoji atsakomybė netrukdo patraukti baudžiamojon atsakomybėn fizinių asmenų, kurie padarė, kurstė ar padėjo padaryti nusikaltimą (5 straipsnio 3 dalis).

2007 m. 5 straipsnį į nacionalinę teisę buvo visiškai perkėlusios tik 5 valstybės narės (LT, LU, NL, PL, SI).

Nors nuo 2007 m. padaryta didelė pažanga, Komisijai nerimą vis dar kelia prastas bendras 5 straipsnio perkėlimas. 15 valstybių narių (BE, DE, IE, EL, CY, LT⁴, LU, NL⁵, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK) visiškai perkėlė 5 straipsnį. 8 valstybės narės (BG, DK⁶, EE, FR, LV, HU, MT, FI) jį perkėlė iš dalies. CZ ir IT jo neperkėlė. SK nepateikė pakankamai informacijos, o ES nepateikė jokio atsakymo.

23 valstybės narės (visos išskyrus CZ ir IT, neturima duomenų apie SK ir ES) nustatė baudžiamąją atsakomybę juridiniams asmenims, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalyje.

15 valstybių narių (BE, DE, IE, EL, CY, LU, AT, PL, PT, SI, SE, UK, LT⁷, NL⁸) perkėlė 5 straipsnio 2 dalį. RO buvo paprašyta smulkiau paaiškinti, ar juridinių asmenų atsakomybė už nepakankamą kontrolę numatyta jos teisės aktuose (kurie, regis, atitinka reikalavimus). FR, SK ir LV nepateikė pakankamai informacijos, nuspręsta, kad CZ, IT, BG, EE, IT, HU, FI ir MT nevisiškai perkėlė 5 straipsnio 2 dalį.

20 valstybių narių (BE, BG, DE, EE, IE, EL, FR, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK) perkėlė 5 straipsnio 3 dalį. CZ ir IT jos neperkėlė, o SK, DK ir FI nepateikė pakankamai informacijos vertinimui.

Šio straipsnio perkėlimo analizę atlikti buvo sunku, nes trūko informacijos iš valstybių narių, ypač apie 5 straipsnio 2 ir 3 dalis. Komisija pažymi, kad daugelis valstybių narių savo teisės aktuose nedaro tiesioginės nuorodos į nepakankamą priežiūrą arba į tai, ar įmonės baudžiamoji atsakomybė neapima fizinio asmens baudžiamosios atsakomybės ar ją apima.

SK pranešė Komisijai, kad baudžiamoji juridinių asmenų atsakomybė numatyta SK vyriausybės parengtame Baudžiamojo kodekso ir Baudžiamojo proceso kodekso pakeitimų projekte, tačiau jų priėmimas 2008 m. balandžio 9 d.–2009 m. gegužės 20 d. laikinai

⁴ Remiantis 2007 m. ataskaitai pateikta informacija.

⁵ Remiantis 2007 m. ataskaitai pateikta informacija.

⁶ Remiantis 2007 m. ataskaitai pateikta informacija.

⁷ Remiantis 2007 m. ataskaitai pateikta informacija.

⁸ Remiantis 2007 m. ataskaitai pateikta informacija.

sustabdytas laukiant Konstitucinio Teismo sprendimo. Atrodo, kad po Konstitucinio teismo sprendimo teisės aktai buvo pakeisti, tačiau Komisija negavo nei informacijos apie pakeitimus, nei naujo teisės aktų teksto. Taigi negalima įvertinti, ar laikomasi 5 straipsnio reikalavimų.

2.5. 6 straipsnis. Bausmių rūšys juridiniams asmenims

6 straipsnyje nustatytas reikalavimas, kad valstybės narės juridiniams asmenims nustatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias (baudžiamąsias ar nebaudžiamąsias) bausmes už aktyviają ir pasyviają korupciją, kurtymą ir bendrininkavimą, taip pat tada, kai nusikaltimas tapo įmanomas dėl nepakankamos priežiūros ar kontrolės. Jame taip pat pateikiami bausmių, kurios gali būti skiriamos, pavyzdžiai: atimama teisė gauti valstybės išmokas ar pagalbą, atimama teisė verstis komercine veikla, skiriama teisminė priežiūra, likvidavimas teismo tvarka.

2007 m. 6 straipsnį į nacionalinę teisę visiškai perkėlė 5 valstybės narės (DK, LT, NL, PL, SI). Kelios valstybės narės buvo paprašytos pateikti daugiau informacijos, kad būtų galima įvertinti jų padėtį. Kai kurios valstybės narės nepateikė papildomos informacijos, todėl joms taikytas 2007 m. ataskaitoje pateiktas vertinimas.

Dabar 16 valstybių narių (BE, DK, DE, IE, EL, FR, LT, LU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK) yra perkėlusios 6 straipsnį. Tačiau RO ir UK turi pateikti paaiškinimų.

5 valstybės narės (BG, EE, LV, HU, FI) iš dalies laikosi 6 straipsnio reikalavimų. FI paprašyta pateikti daugiau informacijos apie įmonės atsakomybės ribojimą.

4 valstybės narės (CZ, IT, CY, MT) neperkėlė 6 straipsnio. ES nepateikė jokios informacijos. SK neperdavė naujojo juridinių asmenų baudžiamosios atsakomybės įstatymo, todėl nebuvo galima įvertinti, ar ji laikosi šio straipsnio reikalavimų.

6 straipsnio 1 dalis, kurioje valstybės narės įpareigojamos nustatyti bausmes juridiniams asmenims už aktyvųjį ir pasyvųjį kyšininkavimą ir kurios nuostatas perkėlė 20 valstybių narių, įgyvendinama geriau nei 6 straipsnio 2 dalis. 6 straipsnio 2 dalį įgyvendino tik 14 valstybių narių (BE, DK, DE, IE, EL, FR, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK). 4 valstybės narės (LV, BG, HU, SK) nepateikė pakankamai informacijos arba nenumatė jokios atsakomybės už nepakankamą priežiūrą. EE, CZ, CY, IT ir MT neperkėlė 6 straipsnio 2 dalies, o FI ją perkėlė tik iš dalies.

2.6. 7 straipsnis. Jurisdikcija

7 straipsnyje nustatytas reikalavimas, kad valstybės narės imtųsi būtinų priemonių ir nustatytų savo jurisdikciją pamatiniame sprendime nurodytiems nusikaltimams tais atvejais, kai nusikaltimas iš dalies ar visas padaromas jų teritorijoje, nusikaltimą padarė jų pilietis arba nusikaltimas padaromas juridinio asmens, kurio pagrindinė būstinė yra tos valstybės narės teritorijoje, naudai. Abi paskutines jurisdikcijos taisykles valstybės narės gali taikyti savo nuožiūra.

Remiantis 2007 m. pateikta informacija, tik 3 valstybės narės (DK, DE, UK) į nacionalinę teisę buvo perkėlusios šį straipsnį.

Dabar tik 9 valstybės narės (BE, CZ, DK, DE, IE, LU, HU, NL, UK) yra visiškai perkėlusios 7 straipsnį. Atrodo, kad 15 valstybių narių (BG, EE, EL, FR, IT, CY, LV, MT, PL, PT, RO,

SI, SK, FI, SE) iš dalies perkėlė šį straipsnį, tačiau daugeliu atvejų negauta pakankamai informacijos apie kiekvieną nuostatą, kad būtų galima išsamiai įvertinti, ar jų laikomasi. 10 valstybių narių (DK, DE, EE, FR, LT, HU, AT, FI, SE, UK) nusprendė netaikyti kai kurių jurisdikcijos taisyklių (kai nusikaltimą padaro jų pilietis arba nusikaltimas padaromas juridinio asmens, kurio pagrindinė būstinė yra tos valstybės narės teritorijoje, naudai). Apskritai dėl informacijos trūkumo Komisija negalėjo susidaryti aiškaus šios nuostatos įgyvendinimo vaizdo. Valstybės narės prašomos pateikti daugiau informacijos, kad Komisija galėtų išsamiau įvertinti padėtį.

2.7. 10 straipsnis. Teritorinis taikymas

Nebuvo gauta daugiau informacijos apie tai, kada Gibraltaras perkels šį sprendimą. Jungtinė Karalystė nurodė, kad tai bus padaryta, kai tik leis teisės aktų priėmimo tvarkaraštis.

3. IŠVADOS

Vertinamas tik konkrečių nuostatų perkėlimas į nacionalinę teisę. Kadangi trūksta su korupcija privačiame sektoriuje susijusių palyginamų duomenų ir skaičių, nebuvo galima įvertinti, koks šio pamatinio sprendimo nuostatų perkėlimo praktinis poveikis.

Kalbant apie patį perkėlimą, nors ir padaryta tam tikra pažanga, rezultatai nėra džiuginantys. Pagrindinė problema – vėluojama perkelti kai kurias 2 ir 5 straipsnių dalis. Kalbant apie 5 straipsnio perkėlimą, dažniausiai vertintos valstybių narių pateiktos nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatos Nors ir suprantama, kad 5 straipsnyje minimos sankcijos gali būti administracinės arba civilinės, šiame vertinime remtasi tik turimais valstybių narių perduotais duomenimis.

Komisija primena kovos su korupcija privačiame sektoriuje svarbą ir ragina valstybes nares šioje srityje nedelsiant imtis visų būtinų priemonių.

Komisija ragina valstybes nares išnagrinėti šią ataskaitą ir pateikti visą tolesnę susijusią informaciją Komisijai ir Tarybai. Be to, ji prašo valstybių narių, priėmusių naujus teisės aktus, pranešti apie šias priemones Komisijai ir Tarybai.